NORAKSTS
Lieta Nr.142276912
(1-1018-13/35)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
JELGAVAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Jelgavā, 2013.gada 28.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Mārtiņš Birkmanis,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *R.V.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 16.aprīļa lēmuma Nr.508 (administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.FR00029089) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – VP GKPP) Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja inspektore 2012.gada 12.martā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr.FR00029089 (turpmāk – protokols-lēmums) par to, ka 2012.gada 29.februārī plkst.17.13 Rīgā, Rēzeknes ielā pie krustojuma ar Preiļu ielu transportlīdzeklim BMW 523 ar valsts reģistrācijas numura zīmi */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis) fiksētais braukšanas ātrums ir 54 km/h un faktiskais braukšanas ātrums – 51 km/h ceļa posmā, kur atļautais braukšanas ātrums saskaņā ar 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 114.punktu ir 20 km/h. Ātrums fiksēts ar iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651692), kura maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā

+3 km/h, ja ātrums < par 100 km/h. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{8} panta desmito daļu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods sešdesmit lati.

VP GKPP Prevencijas pārvaldes priekšnieks, izskatot *R.V.* sūdzību, 2012.gada 16.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.508 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu protokolā-lēmumā piemēroto sodu.

Lēmumā konstatēts, ka protokols-lēmums sastādīts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{6} panta trešās daļas prasībām. Ņemot vērā, ka LAPK 149.^{8} panta desmitā daļa nosaka konkrēta administratīvā akta saturu, proti, konkrētu soda veidu un apmēru – sešdesmit lati, lietderības apsvērumu padziļināta izvērtēšana un iekļaušana administratīvajā aktā nav mērķtiecīga, jo nav iespējams mīkstināt administratīvo sodu.

[2] 2012.gada 2.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta *R.V.* sūdzība par Lēmuma atcelšanu, kurā norādīts, ka Lēmumam *R.V.* nepiekrīt, jo transportlīdzeklim blakus redzams arī cits transportlīdzeklis. Līdz ar to nav nosakāms, uz kuru no transportlīdzekļiem attiecas mērījums. Atbilstoši fotoradara PoliScan lietošanas instrukcijas 8.3.punktam šāds fotoattēls nav izmantojams kā pierādījums. Turklāt fotoradars sastāv no divām atsevišķām iekārtām – fotoaparāta un radara. Iekārta PoliScan nav precīza, jo, ja uz bildes ir redzamai divi vai vairāki transportlīdzekļi, šādā gadījumā mērījumu precizitāti nevar garantēt.

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde VP GKPP Prevencijas pārvalde (turpmāk arī – iestāde) tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā *R.V.* sūdzību neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem un papildus paskaidrojot, ka *R.V.* vaina LAPK 149.^{8} panta desmitajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar lietā esošajiem dokumentiem.

[4] *R.V.* uz tiesas sēdi nav ieradies. 2013.gada 6.martā sūdzības iesniedzējam nosūtīta tiesas pavēste uz deklarēto dzīvesvietu. Sūdzības iesniedzējs par tiesas sēdes vietu un laiku tika informēts likumā noteiktā kārtībā. 2013.gada 18.martā tiesā pa e-pastu un 19.martā pa pastu saņemts sūdzības iesniedzēja iesniegums, kurā lūgts izskatīt lietu bez viņa klātbūtnes, jo uz tiesas sēdi nevar ierasties darba apstākļu dēļ. Tiesa atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt bez sūdzības iesniedzēja klātbūtnes.

[5] Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. 2013.gada 31.janvārī iestādei nosūtīta tiesas pavēste. Iestāde par tiesas sēdes vietu un laiku tika informēta likumā noteiktā kārtībā. 2013.gada 20.martā tiesā pa faksu no iestādes saņemts iesniegums, kurā lūgts izskatīt lietu bez iestādes pārstāvja klātbūtnes. Tiesa atzīst, ka lietu ir iespējams izskatīt bez iestādes pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[7] Lēmumā konstatēts, ka *R.V.* ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h.

Saskaņā ar LAPK 149.[8] panta devīto daļu par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

Atbilstoši LAPK 149.[8] panta desmitajai daļai par šā panta devītajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit latu apmērā.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši LAPK 149.[8] panta desmitajai daļai, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā vietā, kura apzīmēta ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

[8] Lietā nav strīda par to, ka 2012.gada 29.februārī plkst.17.13 Rīgā, Rēzeknes ielā pie krustojuma ar Preiļu ielu *R.V.* vadīja transportlīdzekli vietā, kura apzīmēta ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

Lietā pastāv strīds par to, vai *R.V.* ir pārsniedzis atļauto braukšanas ātrumu no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā vietā, kura apzīmēta ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona".

Līdz ar to tiesai ir jānoskaidro, vai *R.V.* ir izdarījis Lēmumā norādīto administratīvo pārkāpumu, kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī, vai šie pierādījumi ir pieļaujami, lai varētu apstiprināt lietā konstatētos faktus.

[9] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas

mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot protokols-lēmums *(lietas 15.lapa)*, ātruma mērīšanas iekārtas PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651692) pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E0030V12 *(lietas 32.lapa)* un ātruma mērīšanas iekārtas PoliScan Speed M1HP mērījuma vietas pase *(lietas 16.lapa)*.

[10] Izskatot sūdzību, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Līdz ar to atbilstoši LAPK 289.[13] panta trešajai daļai tiesa pievienojas iestādes Lēmumā ietvertajai motivācijai.

[11] Tiesa papildus norāda, ka ātruma mērījums, kuru apstrīd *R.V.*, ir iegūts ar ātruma mērīšanas iekārtu PoliScan Speed M1HP (sērijas Nr.PS-651692). Minētā ierīce transportlīdzekļa braukšanas ātruma noteikšanai 2012.gada 20.janvārī verificēta saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 28.jūnija noteikumiem Nr.455 „Kārtība, kādā tiek veikta mērīšanas līdzekļu tipa apstiprināšana, pirmreizēja verificēšana un tirgus uzraudzība", ko apliecina pirmreizējās verificēšanas sertifikāts Nr.E0030V12 un kurš derīgs līdz 2013.gada 19. janvārim.

Tā kā *R.V.* vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums fiksēts 2012.gada 29.februārī, atzīstams, ka ātruma mērīšanas veikšanai ir izmantota verificēta mērierīce un iegūtais pierādījums ir pieļaujams lietā.

[12] Saskaņā ar ātruma mērīšanas sistēmas PoliScan Speed M1HP fiksētās informācijas pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmatu, nosakot pārkāpumu izdarījušo transportlīdzekli, tiek izmantota vērtēšanas veidne – vienu metru augsts taisnstūra apgabals transportlīdzekļa tuvumā. Tā platums atbilst transportlīdzekļa daļai, no kuras ir iegūtas mērījuma vērtības. Mērījumu veidnē vismaz daļēji ir jābūt redzamam vismaz vienam ritenim vai transportlīdzekļa numura zīmei. Citi satiksmes dalībnieki, kas pārvietojas tajā pašā virzienā pa to pašu joslu vai blakus esošo joslu, nedrīkst būt redzami veidnē. Pie tam veidnes apakšējai malai ir jābūt zem riteņiem.

No protokolā-lēmumā redzamā fotoattēla *(lietas 15.lapa)* konstatējams, ka vērtēšanas veidnē atrodas *R.V.* vadītais transportlīdzeklis. Vērtēšanas veidnē ir redzams transportlīdzekļa aizmugurējais kreisais ritenis, vērtēšanas veidnes rāmīša apakšējā mala atrodas zem transportlīdzekļa kreisā riteņa. Norādāms, ka attēlā redzamais otrs transportlīdzeklis pārvietojas pa blakus esošo joslu pretējā braukšanas virzienā.

Līdz ar to nav pamata šaubām, ka ātruma mērīšanas sistēma būtu fiksējusi, nevis *R.V.* vadītā transportlīdzekļa, bet gan cita transportlīdzekļa braukšanas ātrumu.

[13] Ņemot vērā [11] - [12] konstatēto, tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīta transportlīdzekļa vadītāja *R.V.* vaina, vadot transportlīdzekli ar ātrumu 51 km/h ceļa posmā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 20 km/h, līdz ar to pārsniedzot atļauto braukšanas ātrumu

no 31 kilometra stundā līdz 40 kilometriem stundā un tādējādi izdarot Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta pārkāpumu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.[8] panta desmitajā daļā.

[14] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Konkrētajā gadījumā par LAPK 149.[8] panta desmitajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir naudas sods transportlīdzekļa vadītājam sešdesmit lati. Līdz ar to iestādei, uzliekot minēto sodu, šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus. Tas nozīmē, ka ne iestāde, ne arī tiesa nevar noteikt citu soda apmēru, ja administratīvais pārkāpums ir konstatēts.

Tiesa nesaskata arī pamatu, lai izdarīto administratīvo pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu.

[15] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet *R.V.* sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13] panta sesto daļu, 289.[17] panta pirmo daļu, 289.[18] panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 16.aprīļa lēmumu Nr.508 (administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.FR00029089), bet *R.V.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis